

Hjælp at opretholde Institutter, som kan bryde den jernhaarde Rentelov. Jeg tror nok, at det kan være muligt til en vis Grad at genere den ene Art Pengeinstitutter i Forhold til den anden, men dermed har man ingenlunde brudt den jernhaarde Rentelov, thi Forholdet vil være det, at hvis man i det lange Løb fastholder en Rentefod og en Pengeanbringelse, som strider mod de Krav, Samfundsudviklingen nu en Gang medfører, vil Kapitalerne af sig selv forskydes. Fastholder man en høj Rentefod i den ene Art af Pengeinstitutter, vil Kapitalen strømme til i et saadant Omfang, at man ikke kan anvende den, men maa se at skyde den fra sig igen, og fastholder man en for lav Rentefod, vil Kapitalen af sig selv blive borte, og det vil ikke være muligt ved Lovgivningens Hjælp at tvinge Kapitalen ind i Lejer, som ikke passer den. Dermed er imidlertid ikke sagt, at jeg ikke i allerhøjeste Grad sympatiserer med den Virksomhed, Sparekasserne udfolder, ogsaa for saa vidt som de gør sig Umage for at yde deres Klienter de billigst mulige Laan, og det er ikke min Hensigt ved disse Lovforslag at skade Sparekasserne, tværtimod er det min Hensigt at gavne dem, men gavne dem paa den eneste Maade, jeg anser for naturlig, nemlig ved at understrege de faste Regler for Pengemidlernes Anbringelse, at fremkalde det Indtryk af Soliditet hos Befolkningen, som til syvende og sidst vil være af den allerstørste Betydning for Tilgangen af Midler til Sparekasserne.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) ønsker, at man i disse Forhandlinger skulde inddrage Realkreditspørgsmaalet, og mener ikke, at disse Lovforslag burde gennemføres, uden at hele dette Spørgsmaal har været taget op til Forhandling. Spørgsmaalet om Realkredit og indenlandsk Kredit i Forhold til udenlandsk o. s. v., synes jeg, er et Forhold, som til Stadighed kan være Genstand for Undersøgelse og Forhandling; det er ikke et Forhold, man saadan kan komme til Ende med. Mit Indtryk er dette, at vor Realkredit er ordnet paa en i teknisk Henseende ganske overordentlig tilfredsstillende Maade. Jeg tror ikke, at noget Land har sin Realkredit ordnet paa en mere tilfredsstillende Maade, end Danmark har det gennem sine Kreditforeningsinstitutioner, og jeg ser egentlig ikke, at den Tid er inde, da man skulde tage netop dette Spørgsmaal op til yderligere Overvejelse. De Hjælpebidler, man har til Raadighed

overfor Realkrediten, nemlig Kreditten i Udlandet paa Basis af saadanne første Klasses Sikkerheder, som vi kan frembyde, har vi jo udnyttet i fuldt Omfang, der er vistnok desværre ikke noget som helst mere at gøre paa dette Omraade. Hvis Forholdene i Verden i de nærmeste Aar skulde udvikle sig saaledes, at Kapitalen bliver knap, og der er stærk Anvendelse for den, og det vil medføre en højere Rentefod saavel for Realkreditens Vedkommende som for den kommercielle Kredit, er det vistnok Ting, som man bør finde sig i og søge at indrette sig paa. Jeg tror ikke, at Lovgivningen kan gøre noget væsentligt paa dette Omraade, og jeg for mit Vedkommende maa anbefale, at man ikke inddrager flere Spørgsmaal i denne Debat, men at man nu søger at komme til en Løsning af de foreliggende Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Skønt den højtærede Ministers Udtalelser og ret ensidige Fremstilling nok kunde foranledige mig til at gøre adskillige Bemærkninger, skal jeg dog for at bidrage mit til, at Forhandlingen kan afsluttes i Dag, afstaa derfra og nøjes med en kort Bemærkning.

Jeg maa da først takke de ærede Medlemmer, som har udtalt Tilslutning til mine Udtalelser, det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen). Det glædede mig navnlig, at det sidste ærede Medlem ydede mig sin Tilslutning, det vilde have overrasket mig, om Ministeren med den Opfattelse, han i disse Dage har hævdet, var Eneordfører for sit Parti.

Naar den højtærede Minister taler om Hindringer, maa jeg dertil sige, at der er her i Livet adskillige Hindringer, som kun er til for at overvindes — jeg kan her nævne, hvad der er gjort i Forfatnings-sagen. Hvis man som den højtærede Minister betragter Hindringerne som uoverstigelige, ja maaske endog med Tilfredshed ser dem ligge paa ens Vej, saa er det en anden Sag.

Naar den højtærede Minister nu igen talte om det Udbytte, som fordeles til Bankaktionærerne, og gjorde det saa ringe, vil jeg sige, at der er dog i saa Henseende et Forhold, som ikke maa overses. Det er den Omskrivning og Forhøjelse af Bankaktiekapitaler, som uden tilsvarende Ind-